

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. K. V.**, bývajúceho v P., proti žalovanému **P. G.**, bývajúcemu v M., **o zaplataenie 8 000,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. PK – 5 C 695/2001, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2008 sp.zn. 5 Co 380/07, 5 Co 381/07 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. mája 2008 sp.zn. 5 Co 380/07, 5 Co 381/07 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 27. marca 2007 č.k. PK – 5 C 695/2001-75, ktorým zamietol žalobu o zaplataenie 8 000,-- Sk s príslušenstvom z titulu vrátenia kúpnej ceny po odstúpení od kúpnej zmluvy z 30. apríla 2001, predmetom ktorej kúpy bol mobilný telefón zn. ERICSSON T 28s s nabíjačkou (ďalej len MT). Vychádzal zo záveru znaleckého posudku Ing. P. D., podľa ktorého závada základného modulu predmetného MT mohla byť spôsobená jednak skrytou vadou, ako aj bežným opotrebovaním prístroja jeho každodenným používaním. Žalobca však neprodukoval dôkazy vylučujúce vznik závady opotrebovaním, keď neunesol bremeno dôkazu. Odvolací súd sa s týmito závermi súdu prvého stupňa stotožnil a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preto potvrdil. Odvolací súd potvrdil aj uznesenie súdu prvého stupňa z 26. marca 2007 č.k. PK – 5 C 695/2001-70, ktorým súd prvého stupňa priznal súdnemu znalcovi Ing. P. D. znalečné za vypracovanie znaleckého posudku v prejednávanej veci vo výške 3 400,-- Sk. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa podal dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol úplné znenie ustanovenia § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a ako dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 241 ods. 2 písm.d/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. s účinnosťou od 1. septembra 2003 – pozn. dovolacieho súdu), keď mal za to, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal na to, že súdy oboch stupňov svojím protizákonným postupom mu odňali možnosť riadne konať pred súdom, čo v konečnom dôsledku je i porušením jeho ústavného práva podľa Čl. 46 a 48 Ústavy Slovenskej republiky. Svoje dovolanie považoval za dôvodné, keďže prvostupňový i odvolací súd nesprávne vyhodnotili vykonané dokazovanie a nesprávne vec právne posúdili.

Žalovaný považoval rozhodnutia súdov obidvoch stupňov za vecne správne a dovolanie žalobcu za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku

ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm.a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo, prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Žalobca v dovolaní namieta, že súdy nesprávne vyhodnotili výsledky vykonaného dokazovania. V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. Treba uviesť, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné (§ 241 ods. 2 písm.a/ až c/ O.s.p.).

Vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli spôsobilé založiť ani právne závery, na ktorých založili súdy svoje rozhodnutia. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posúdením súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení

vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval) dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. Či v danom prípade boli skutkové a právne závery súdov správne alebo nie, by bolo možné v dovolacom konaní posúdiť až v prípade, že by z určitého dôvodu bolo dovolanie prípustné.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcu procesne neprípustné. Dovolací súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia; žalovaný si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová